

Roko report broj 2

Dok sam „gmizao i teturao“ okolo i naokola stadiona na kojem su se odvijala žestoka natjecanja ponajboljih evropskih atletičara (a bez najboljih hrvatskih pojedinaca poput svjetske prvakinje Katarine Šporer Tošić, bez zlatnih ljubljanskih Goića i Mustapića, bez diskaša Prskala, bez kopljaša Ugrine, bez motkaša Trišovića i Vrbanca da ne idemo dalje....) pitao sam se koji je smisao „jurcanja“ pa užarenoj stazi na + 36 stupnjeva u hladu i koji me je vrag natjerao da potegnem 650 kilometara iz Zagreba u ovu mađarsku nepreglednu ravnicu bez povjetarca u sam zvizdan... A onda se je kroz koji sat otvorilo nebo, dva sata je pljuštalo bez prestanka, zemlja se natopila vodom , zrak se ohladio, zapirkao neki vjetar iz ruskih stepa i sport je opet postao poželjna aktivnost....pogotovo u ranim večernjim satima dok je sunce zamicalo iza polja, sumrak prekrrio Nyregyhazu, glazba se začula iz restorana a pivo počelo teći u potocima.....A tamo gdje ima pive – ima uvijek i Zetića koji se nekim čudom stvori baš na tom mjestu , a onda koju minutu kasnije zabavlja svojim plesom najmanje pola restorana.... Pa je tako večer uoči svog nastupa u dalju dva sata „cupkao“ i bacao se po betonskom plesnom podiju – da bi iduće popodne nakon prvog i obećavajućeg pokušaja u dalju stigao u vodstvo sa 5.50 – ali nije uspio ni dalje od toga pa je do kraja 6. serije potonuo na inače dobro 5. mjesto u Evropi – no ujedno i propustio životnu priliku da objesi kolajnu oko vrata do koje mu je nedostajalo malih ali velikih 24 cm.....

Svoju priliku za razliku od Zetića nije propustio drugi Bero - Bero Devčić. U trku dugu 20 km hodajući borio se je s opomenama (nakon drugog kruga namnožile su se već tri ! ?), sucima koji su kasnije malo „ublažili“ svoje kriterije i ljutim protivnicima među kojima mu je Španjolac gotovo 2 sata bio na razmaku od 30 sekundi – ponekad u hodanju velikih ali i malih kad vas noge više ne slušaju. Dahtao je Bero centrom grada u nedjeljno predvečerje, dobio s naše strane vremena i zasotatke i infomacije o stanju na stazi i tko ga proganja i na kraju – gle čuda – čvojek koji je istinski „prohoda“ prije nekoliko mjeseci, danas 20. srpnja ima dvostruku titulu prvaka Hrvatske i brončanu medalju u hodanju na Evropskom prvenstvu !!?? Malo sportsko čudo, pobjeda upornosti, želje za pobjedom čovjeka za kojeg smo do prije nekoliko mjeseci mislili da će biti vječni statista u bacačkim i dugoprugaškim disciplinama. I zato je bio pravi doživljaj biti u Nyregyhazi te nedjeljne večeri u kojoj se je pisala povijest hrvatske veteranske atletike – jer smo osvajali rijetke medalje u disciplinama koje nisu bacačke, jer je medalju zavrijedio jedan skromni, vrijedni, marljivi, samozatajni sportaš kojeg ćemo nakon 19. srpnja 2010. svi gledati drugim očima i drugim mjerilima i pitati se može li Bero napraviti isto čudo i doći do medalje ako se potruži i u bacanju kladiva kojeg rado baca na svim natjecanjima, uz disk, kuglu i giru....Rijetko sam uživo promatrao hodanje i moram priznati da sam ostao zatečen s koliko sportskog žara i s koliko srca hodači prevaljuju svaki metar te duge staze, nakon čega su mnogi kolabirali nakon utrke – a naš Bero pokupio svoj „ruksak“, ušao s nama u bus i za pola sata već smo proslavljali medalju u stadionskom restoranu....pri čemu ne treba zaboraviti da je na 5 km bio četvrti i izgubio broncu u zadnjih par stotina metara....

I tko bi reko da će Rokov report broj 2 biti posvećen uglavnom Berislavu Devčiću i njegovom sportskom podvigu.....Ipak, u neusporedivo brojnijoj konkurenciji ogledali su se i Berilav Zetić i Slaven Žimbek na 100 metara i domogli polufinala elitne discipline i elitne konkurencije, sve „brži“ Anton Fontana postigao novi rekord na stotki u M 75 (sada 18.23), Vesna Musulin se domogla 6. mjesta u koplju, a Stipo Knez dva velika finala sa dva osma mjesta u kugli i disku (pri čemu u disku rekord sa vrijednih 43.39). U kugli mu je nedostajalo samo 40 cm do bronce !!! Krešo Košić trčao je ponešto ispod svojih mogućnosti, (može to Krešo puno bolje i brže ☺, Roko imao totalno promašen nastup u dalju, (ali nisu svi Bero Devčić ☺) ., a Branko Todorović se kuglom domogao evropskih top 10 !

U nastavku natjecanja u kojem su npr. vrijedni slovenski veterani osvojili već desetak medalja – od čega čak 3 zlatne već u prvim danima natjecanja, a najbrojniji Nijemci sa 534 natjecatelja imaju već 223 odličja, i dalje se vodi borba između velikih – Nijemaca, Britanaca, Francuza, Talijana i Španjolaca – a ostalima samo mrvice...pa tako finalne trke nisu baš ludo zanimljive ako u njima trči 5 Njemica ili 4 Britanke od osam finalista, a parkom s proglašenja pobjednika cijeli dan odzvanjaju njemačka i britanska himna.....ali i to je Evropa. Financijski odlično „podloženi“, profesionalno organizirani, bez ispada natjecatelja i sa bazom od nekoliko stotina tisuća atletskih veterana – to je već neka druga priča....

Nažalost, naša glavna boljka je ove godine puno i previše otkaza i nenastupanja, pa će rezultati na kraju natjecanja biti daleko skromniji od Ljubljane gdje nas je prije 2 godine bilo oko 60 sa 4 zlata. Činjenica je da do do Nyiregyhaze nije lako stići niti boraviti u studentskom domu 8 dana, da pravi rezultati traže i puno odricanja i da traže i kakvu – takvu financijsku podlogu...ali natjecanje ovdje u Mađarskoj bliži se svom vrhuncu pa pričekaćmo kraj za krajnje ocjene. Zadrani su stigli, imamo još desetak nastupa, pa čak i „favorita u sjeni“ u liku troskokašice Ane Mrčić – a prvi ciljevi nastupa ioanko su već tu : imamo medalju, nekoliko finala, 3 hrvatska rekorda u prvih par dana natjecanja.....Unatoč tome- vrijednije od svega, medalja Bere Devčića izborna u velikoj amaterskoj sportskoj borbi u utrci dugoj više od 2 sata u teškim vremenskim uvjetima i na stazi punoj uspona i padova...Ako ovo ikada bude pročitao pokojni barun Pierre de Coubertain, bit će i on zadovoljan.....